



Půlnoční bdění a zpívání

24.12.2024

Lukáš 2,1-14: Stalo se v oněch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém světě proveden soupis lidu. Tento první majetkový soupis se konal, když Sýrii spravoval Quirinius. Všichni se šli dát zapsat, každý do svého města. Také Josef se vydal z Galileje, z města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, poněvadž byl z domu a rodu Davidova, aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala dítě. Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechem. A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.“ A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.“

List Titovi 2,11-14: Ukázala se Boží milost, která přináší spásu všem lidem a vychovává nás k tomu, abychom se zřekli bezbožnosti a světských žádostí, žili rozvázně, spravedlivě a zbožně v tomto nynějším věku a očekávali blažené splnění naděje a příchod slávy velikého Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista. On vydal sám sebe za nás, aby nás vykoupil z každé špatnosti a očistil si nás tak, abychom byli jeho vlastní lid, horlivý pro konání dobrých skutků.

Milost je nezasloužená přízeň, amnestie pro vězně.

Představte si obličej člověka, který dostal zprávu, že jeho zhoubné onemocnění zmizelo. Má znovu naději do dalšího životního období. Jeho život se změní, nebude to už přežívání od jednoho ozařování k druhému. Takový člověk je vděčný, připravený pomáhat druhým, protože i jemu bylo zázračně pomoheno.

V rovině politického systému milost vyjadřuje slovo amnestie. Když ji vězeň získá, může s ní naložit různě:

- je vděčný, že jde z vězení ven a chce žít poctivě,
- nechce už svůj život měnit, na vězení si zvyknul, takže amnestii vlastně nevíta.

Četli jsme, milost Boží se ukázala, tzn. že je vidět. Přináší spásu všem lidem bez ohledu na to, zda ji přijmeme, nebo dál chceme žít jako doposud. Ti, kdo ji uviděli, dokonce na ni čekali, ty vychovává. Je jasné, že tou milostí je dnes narození Spasitele (což znamená) Zachránce Ježíše. Znovu si dnes připomínáme a prožíváme Boží sebedarování v narozeném Ježíškovi. Bůh přichází na svět a do našeho života. Přijmout ho znamená horlivě konat dobro. A že je ho potřebí, vidíme na každém kroku.